U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Mgr. Ing. P. H.,** zast. Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 2588/14, 158 00 Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 11 A 2/2019 - 83, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 19. 12. 2018, č. j. MSP-45/2018-ORA-ROZ/14. Tímto rozhodnutím ministr spravedlnosti zamítl rozklad a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2018, č. j. MSP-25/2018-OINS-SRIS/8, kterým zrušil stěžovatelce povolení vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 13 odst. 1 písm. a) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o insolvenčních správcích“) – a to z důvodu, že nesplňuje podmínku bezúhonnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. d) citovaného zákona (neboť byla v posledních 5 letech statutárním orgánem právnické osoby, o jejímž úpadku bylo v insolvenčním řízení pravomocně rozhodnuto).

[2] Společně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku by přišla nejen ona, ale také její zaměstnanci, o většinovou část svých příjmů. Dále poukázala na negativní ovlivnění všech účastníků insolvenčních řízení, ve kterých působí jako insolvenční správkyně, neboť předávání těchto řízení novým insolvenčním správcům by způsobilo jejich průtahy. Podle názoru stěžovatelky převažuje v dané věci veřejný zájem na bezproblémovém průběhu insolvenčních řízení. Závěrem pak uvedla, že dne 19. 2. 2019 vykonala zvláštní zkoušku insolvenčního správce, čímž prokázala svou vysokou odbornou úroveň potřebnou pro výkon činnosti insolvenční správkyně.

[4] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru stěžovatelka dostatečným způsobem neprokázala, jaká újma jí jeho nepřiznáním může vzniknout. Zároveň opomněla vzít v potaz újmu, která by mohla vzniknout

účastníkům insolvenčních řízení. Ohledně absence rozporu s veřejným zájmem žalovaný uvedl, že v dané věci spočívá veřejný zájem v řádném výkonu činnosti insolvenčních správců a s tím spojené důvěryhodnosti celé profese. Co se týče okolností, za nichž došlo ke ztrátě bezúhonnosti insolvenčního správce, uvedl žalovaný, že nemá možnost správního uvážení a že nelze rozpor s veřejným zájmem bez dalšího vyloučit. V závěru pak poznamenal, že ponechává na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, zda je za daných okolností na místě přiznat odkladný účinek.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[8] Stěžovatelka dostatečným způsobem tvrdila, jaká újma jí může vzniknout právními následky rozhodnutí ministra spravedlnosti, přičemž tato újma není vzhledem k jejím poměrům bagatelní. V usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 – 56, přitom Nejvyšší správní soud již ozřejmil, že z obecného pohledu je újma významná, jestliže způsobuje žalobci vážné obtíže nebo významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.

[9] Stěžovatelka doložila přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018 zpracované Bc. Lenkou Prokešovou, jednatelkou společnosti LP daně s. r. o., jakož i čestné prohlášení jmenované coby osoby pověřené zpracováním její účetní a daňové agendy, ze kterého je zřejmé, že příjmy z činnosti insolvenční správkyně jsou *de facto* jejím výhradním příjmem. Okamžitý výkon napadeného rozhodnutí by tedy pro stěžovatelku znamenal nutnost ukončit činnost, která pro ni představuje hlavní zdroj financí. Jednalo by se tudíž o takové následky, které by stěžovatelce způsobily vážné obtíže v její činnosti.

[10] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí ministra spravedlnosti mohou pro stěžovatelku znamenat nepoměrně větší újmu, než která vznikne tím, že povolení k výkonu činnosti insolvenční správkyně nebude ihned zrušeno. Tato újma je přitom tak významná, že opravňuje využít výjimku z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá.

[11] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž neshledal, že by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé jakkoli negativně dotklo jiných osob; rovněž podmínku, podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, má zdejší soud za splněnou.

[12] K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „*pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS).*“

[13] V případě stěžovatelky stojí proti podstatné újmě, která jí hrozí, důležitý veřejný zájem na tom, aby činnost insolvenčních správců vykonávaly pouze takové osoby, které splňují požadavky stanovené zákonem o insolvenčních správcích. Nejvyšší správní soud má však za to, že intenzita hrozícího zásahu do práv stěžovatelky je vyšší než riziko narušení tohoto veřejného zájmu. Stěžovatelka vykonala dne 19. 2. 2019 zvláštní zkoušky insolvenčního správce podle zákona o insolvenčních správcích, což také doložila osvědčením. Bude-li vykonávat činnost insolvenční správkyně i po dobu řízení o kasační stížnosti, nebude uvedený veřejný zájem nijak zásadně narušen. Pokračováním v této činnosti bude naopak zabráněno průtahům způsobeným změnou insolvenčního správce v řadě insolvenčních řízení.

[14] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že usnesením městského soudu ze dne 19. 1. 2019, č. j. 11 A 2/2019 – 51, byl žalobě přiznán odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku městského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci zrušení povolení stěžovatelky vykonávat činnost správní správkyně.

[15] V této souvislosti Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné zdůraznit, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze dočasné povahy a nijak nepředjímá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. července 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu